

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 OSLO

Deres ref.
04/01719-1

Vår ref.
200412071 UA HAA/ew

Dato
01.02.2005

Høring – lovutkast om pliktige elsertifikater

Justisdepartementet viser til Olje- og energidepartementets brev av 24. november 2004.

Hensett til at formålet med loven er å bidra til produksjon av elektrisitet fra fornybare energikilder fremfor fra ikke-fornybare kilder, er vi skeptisk til et eventuelt fritak for sertifikatplikten for nærmere halvparten av landets elektrisitetsforbruk, jf. lovutkastet § 17 alternativ 2 tredje ledd annet punktum og høringsnotatet side 20 in fine. Uansett synes § 17 alternativ 2 femte ledd å være en regel som kan ha uheldige virkninger både miljø- og markedsmessig.

For øvrig inneholder høringsnotatet gode drøftelser av de mange rettsområdene som berøres i lovforslaget. Vi har likevel noen bemerkninger som i hovedsak er knyttet til utformingen av lovteksten, til dels av mer lovteknisk karakter.

I særmerknadene til § 9 første ledd står det at tildeling av elsertifikat etter bestemmelsen ikke er å regne som et enkeltvedtak, "fordi kontofører ikke er et forvaltningsorgan og verken utøver offentlig myndighet eller fatter enkeltvedtak...". Begrepet enkeltvedtak er vidtfaende, og selv om det legges opp til en form for automatikk, jf. høringsnotatets pkt 5.5 fjerde avsnitt, der elsertifikat er noe innehaveren av produksjonsanlegg har en lovbestemt rett til, kan tildelingen like fullt være å anse som et enkeltvedtak. Vi har problemer med å se at kontofører ikke utøver offentlig myndighet og treffer avgjørelser som er bestemmende for rettigheter og plikter til bestemte personer. Ordningen med registrering av elsertifikater skiller seg fra registrering av finansielle instrumenter blant annet ved reglene om elsertifikatplikt etter lovutkastet kapittel 4. Etter vår mening bør man legge til grunn at avgjørelsene er

Postadresse
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersgt. 42

Telefon - sentralbord
22 24 90 90
Org. nr.: 972 417 831

Plan- og
administrasjonsavdelingen
Telefaks
22 24 95 34

Saksbehandler
Harald Aass
22 24 51 37

enkeltvedtak og heller vurdere behovet for særregler i forhold til forvaltningsloven.

Elsertifikatplikt defineres i § 2 bokstav b som en plikt til å *inneha* et visst antall elsertifikater, mens det i spesialmotivene sies at det er en plikt til å *innløse* elsertifikater. Her bør ordbruken samordnes.

§ 6 er tungt formulert og et alternativ kan være: "Innehaver av produksjonsanlegg som er godkjent etter § 7, har rett til elsertifikater for produksjon av elektrisitet fra fornybare energikilder, herunder vannkraft, vindkraft ..."

Av høringsnotatet pkt 3.2.1 fremgår det at det ikke kan "utelukkes at andre energikilder kan bli aktuelle i den perioden ordningen vil være i funksjon og oppregningen i lovforslagets § 6 er derfor ikke utømmende". For å sikre forutberegnelighet bør det gis en forskriftshjemmel som gjør det mulig å presisere listen over fornybare energikilder."

Lovutkastet § 9 tredje ledd kan formuleres "tildes i en samlet periode på maksimalt 10 år sammenlagt" for å unngå at bestemmelsen forstås som en rett til tildeling for ti år om gangen.

Verdipapirregisterloven §§ 9-1 og 9-2 har tjent som mønster for lovforslaget § 24 om erstatning. Det er imidlertid ikke tatt med noen bestemmelse om skadelidtes medvirkning som i verdipapirregisterloven § 9-3. Vi finner grunn til å spørre om det er bevisst at en slik bestemmelse ikke er foreslått her.

Til endringene i panteloven:

Vi ønsker at hjemmelen for pantsettelse av elsertifikater skal plasseres utelukkende i elsertifikatloven, og ikke i panteloven kapittel 4. Panteloven § 1-2 annet ledd åpner for at avtalepant kan være hjemlet i annen lovbestemmelse enn panteloven. Dette er den løsning som er valgt for en del andre mer spesielle pantobjekter, som utvinningstillatelser (petroleumsloven § 6-2), utmål (bergverksloven § 62) og havbeitetillatelser (havbeiteloven § 8). Pantelovens kapitler 2 til 4 bør være forbeholdt mer "alminnelige" pantobjekter. Lovteknisk gjøres dette ved at utkastet til panteloven § 4-1 a strykes, og at det i lovkastet § 12 tas inn et nytt punktum (f.eks. i et nytt annet ledd) om at panteretten får rettsvern ved registrering i elsertifikatregisteret.

Når elsertifikatene er gjort overførbare, vil hjemmel for utlegg følge av den alminnelige bestemmelsen i dekningsloven § 2-2. Men det er behov for en bestemmelse om rettsvern for utleggspant. Vi foreslår at rettsvernsbestemmelsen i utkastet til panteloven ny § 5-7 a i stedet plasseres som nytt sjuende ledd i panteloven § 5-7. I overskriften til § 5-7 bør elsertifikatkonti tilføyes, slik at overskriften avsluttes med "*aksjer, enkle krav eller elsertifikatkonti*".

Til endringen i tvangsfullbyrdelsesloven § 7-20:

Det nye leddet om utlegg i elsertifikatkonti må plasseres som nytt tiende ledd i § 7-20, dvs. etter nåværende niende ledd om utlegg i immaterialrettigheter. Dette skyldes at nåværende tiende ledd er en generell bestemmelse, som må komme etter leddene som gir regler for hvert enkelt formuesgode. Nåværende tiende og ellefte ledd må da bli nye ellefte og tolvte ledd.

Når det gjelder tvangsdekning, er vi enige med Olje- og energidepartementet i at det vil være hensiktsmessig at dekning skjer etter reglene i tvangsl. § 10-13.

Til endringen i konkursloven § 79:

Bestemmelsen om at konkursen skal registreres i elsertifikatregisteret må plasseres som nytt nr. 3 i konkursloven § 79 tredje ledd. Det er i tredje ledd man finner bestemmelsen om registrering av konkursen i grunnboken og verdipapirregistre.

Forholdet til Svalbard og Jan Mayen

Til Olje- og energidepartementets orientering har vi følgende kommentarer om forholdet til Svalbard og Jan Mayen:

Den foreslåtte lov om pliktige elsertifikater anses som en typisk offentligrettslig lov. Loven vil derfor i utgangspunktet ikke få anvendelse på Svalbard, jf. svalbl. § 2 annet ledd.

Det foreslås i § 3 en hjemmel for Kongen til å fastsette bestemmelser om lovens anvendelse på Svalbard og Jan Mayen. I hvilken grad dette vil være aktuelt, omtales etter hva Justisdepartementet kan se, ikke nærmere i høringsnotatet.

Siden ordningen i utgangspunktet kun er ment å omfatte anlegg med byggestart etter 1. januar 2004, vil dagens energiverk i Longyearbyen ikke omfattes av forslaget.

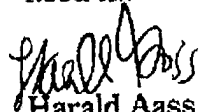
Når det gjelder energiforsyning på Svalbard, så er denne organisert noe annerledes enn på fastlandet. Det er pr. i dag kun én aktør på markedet – Svalbard Samfunnsdrift (SSD). I forhold til lovforslaget blir den viktigste forskjell at man på Svalbard ikke skiller mellom produksjon og distribusjon. Dette er her én og samme aktør, noe som igjen betyr at selve det system loven legger opp til, ikke vil "fungere" like godt her.

Det foreslås i alternativ 2 til § 17 et unntak for produsenter av kraft til bl.a. bergverk (se vår merknad om dette foran). Unntaket vil kunne være aktuelt for kraftverket i Svea. Også her vil imidlertid lovens system med skille produsent/distributør gjøre ordningen mindre praktisk. Det er heller ikke klart om dette alternativ vil bli fulgt.

Justisdepartementet er derfor usikker på om det i det hele tatt vil være aktuelt å gi loven anvendelse på Svalbard, og om man derfor trenger den foreslåtte hjemmel. På den annen side løper man heller ingen risiko ved dette, siden det ikke er snakk om å

legge ytterligere byrder på de kraftprodusenter som benytter seg av ikke-fornybare energikilder.

Med hilsen

Harald Aass
seniorrådgiver

Toril Juul
rådgiver